

Sygn. akt III CNP 40/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa D. S.
przeciwko Szpitalowi Specjalistycznemu [...] i D. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 maja 2017 r.,
na skutek skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt II Ca .../15,

**odrzuca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku.**

UZASADNIENIE

Powódka D. S. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 czerwca 2015 r., wydanego w sprawie z jej powództwa o zasądzenie na jej rzecz solidarnie od pozwanych D. W. i Szpitala Specjalistycznego [...] kwoty 5 000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych przez bezprawne udostępnienie niektórych składników dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jej zdrowia. Sąd Rejonowy oddalił to powództwo, a Sąd Okręgowy nie uwzględnił apelacji powódki od wyroku Sądu pierwszej instancji, zmienił jedynie zawarte w nim orzeczenie o kosztach postępowania.

Powódka zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego w zakresie rozstrzygnięcia o zadośćuczynieniu i wskazała jako podstawę skargi o stwierdzenie jego niezgodności z prawem naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 13, art. 23 ust. 2, art. 26 ust. 3 pkt 3) ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (tekst jedn. Dz.U. z 2012 r., poz. 159 ze zm.); § 53 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie rodzajów i zakresu dokumentacji medycznej w zakładach opieki zdrowotnej oraz sposobu jej przetwarzania w zw. z art. 46 ust. 1 i w zw. z art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 217 ze zm.) oraz art. 91 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 8 ust. 1 i 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. UE C z dnia 14 grudnia 2007 r.) w zw. z art. 4 ust 3 i art. 6 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U. z 2004 r., Nr 90, poz. 84 ze zm.).

We wnioskach skarżąca domagała się stwierdzenia niezgodności zaskarżonego wyroku z prawem oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania.

Poniesienie szkody w następstwie wydania wyroku powódka uprawdopodobniła twierdzeniem, że gdyby nie doszło do rozstrzygnięcia sprawy w sposób niezgodny z prawem, z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością uzyskałaby żądane, niewygórowane zadośćuczynienie. Wyjaśniła też, że nie mogła wzruszyć wyroku w drodze innych środków prawnych, ponieważ

nie przysługiwała jej skarga kasacyjna i nie wystąpiły podstawy do wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 424⁵ § 1 k.p.c. wprowadza sześć koniecznych elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Są to kolejno:

1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części,

2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie,

3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne,

4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy,

5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi,

6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Każdy z wymienionych elementów jest indywidualny i niezależny, przy czym w skardze wszystkie muszą być wyodrębnione i wypełnione odpowiednią treścią. Pominięcie lub nieprawidłowe skonstruowanie choćby jednego z nich powoduje, że skarga jest dotknięta istotną wadą, nienaprawialną w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2015 r., V CNP 56/14, LEX nr 1682217).

Skarga wniesiona przez powódkę nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., w jego treści nie zostały bowiem wskazane przepisy prawa, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Ten element skargi nie jest tożsamy z przytoczeniem podstaw skargi i ich uzasadnienia, mimo że niejednokrotnie podstawy skargi są zbieżne z przepisami, które skarżący wskaże

jako te, z którymi orzeczenie jest niezgodne. Jednakże może być i tak, że zakres podstawy skargi jest szerszy lub w ogóle odmienny od przepisów, z którymi zaskarżony wyrok (postanowienie) pozostaje w sprzeczności. Dlatego ustawodawca wprowadził rozróżnienie ustanawiając odrębne wymagania w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c.

Skarga wniesiona przez powódkę, jako niespełniająca jednego z konstrukcyjnych wymagań podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ k.p.c.

kc

aj